

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Conclusio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

veniat, qui reformabit corpus humilitatis meæ, configuratum corpori Ad Phil.
claritatis suæ; Tum verò simul cum Domino erimus. Hæc vitæ meæ^{3o} i. Theſ. 4.
scena, hic decursus, hic exitus.

CONCLUSIO.

IAm verò, quid demum est in conditione meâ, de quò meritò 58.
possim conqueri? imò quid non est, de quo mihi non gratuler;
Deoque gratias agam, si fieri posset, etiam infinitas? An non ea
felix dicenda est vita, quæ ad æternam ducit felicitatem? An
alius esse volo qui ad tanta natus sum, & per ea quæ iam acci-
dunt felicissimè isthuc deuehor, & deducor? Certè mortalis sis
licet homo, multisque, vt tu quidem credis, miserijs implicatus,
nihilominus vti rectè Poëta; *Quod es, esse velis, nihilque malis.*
Hoc omnis lætitiæ est compendium, imò solum in hæc vitâ gau-
dium. Illud autem quouis in statu datur obtinere: & verò si tuo
contentus viuus, propterea quòd Deo ita sit visum, sanè re-ipsâ
iam obtines,

Cæterùm, finge tibi quascumque vel imaginatione assequi po- 59.
tes delicias, commoda & voluptates, cælestes modò excipias,
nullam sanè reperiens, quæ huic comparari possit. Audeo dicere
non aliud gaudium in mundo dari, præter animum securum
fui, & verò contentum suo. Cælum is est, Paradisus est, situs
quamuis in medio terræ; inter medias tempestates semper illic
serenum est; alias si delicias quæritis, nequicquam quæritis; fu-
cata sunt aliæ omnes, falsæ sunt, quæque multum habeant no-
minis, nihil rei. Huic ergò quærendo insistite; intra vos est,
neque alio loco inuenitur, quàm in animo rectè constituto.

Verùm, vt vidistis, tota mentis rectè ordinandæ ars, ab exi-
miâ illâ, præclarâque de Diuinâ Sapientiâ opinione, & existi-
matione dependet; omnis tranquillandæ mentis fundamentum
hæc est, neque singularum rerum rationes perquirendæ sunt, vt
mentem places, euentibusque acquiescas; illud solum sufficit,
fixum ratumque habere, nihil præter Sapientissimæ Mentis or-
dinationem, cuius tantam concepisti existimationem, in totâ
naturæ serie euenire.

Scio quidem, summâ cum animi voluptate, singularum quæ 60.
circa nos contigerunt rerum, exactissimas rationes, perspectu-
ros

ros nos tum cùm *reuelatâ facie* Sapientiam illam increatam in cælis dabitur intueri; illic summo cum gaudio *admirabiles adinventiones* tantæ Mentis approbabitur, eas æternitate totâ decantaturi. At quod isthic oculis ipsis sumus intuituri, hoc nunc fide credimus, & verò etiam, naturæ benè ratiocinantis ductu, vtcumque assequimur: sic vt in pias illas voces admirationis & gaudij plenas cum Psalmistâ erumpere meritò possimus: *Magnus Dominus, & laudabilis nimis, & sanctus in omnibus operibus suis.*

61. *Æterna Mens, Prouidentia sancta, Sapientia infinita! Ah! qui fieri potuit, vt me tanto tempore latueris, quæ toto orbe tam es manifesta? Cæcum heu me, & verò stolidum & insipientem! In quibus denique errorum tenebris latui, tam præclaram lucem hætenus quòd non conspexi! O quantas tibi gratias debeo, Æterna lux, tenebras tam tristes quòd discussis! Certè, hoc vnum cum Demetrio de te conqueri possum, quòd non ante mihi Voluntatem tuam notam fecisti: prior enim ad ista venissem, ad quæ nunc vocatus adsum. Quid igitur à me exigis Magne Deus? infinita Mens, quid requiris? Vis liberos sumere? illos tibi sustuli. Vis aliquam partem corporis? sume; non magnam rem præmitto; citò totum relinquam. Vis spiritum? Quidni? nullam moram facio, quòd minus recipias quòd dedisti. A volente fers, quidquid petieris. Quid ergò est? Maluisssem offerre, quam tradere: quid opus fuit auferre? accipere potuisti. Sed ne nunc quidem auferes; quia nihil eripitur nisi retinenti. Nihil cogor, nihil patior inuitus; nec seruo Deo, sed assentio; eo quidem magis, quòd scio omnia certâ & in æternum diuina lege decurrere.*

62. Et hic quidem apex est. Auditores, totiusque perfectionis culmen; non tantum ea quæ eueniunt, nobis accidere vt patiamur; sed vt calculum non inuiti, at sponte nostrâ sine hæsitatione adijciamus, nostroque suffragio facta penitus comprobemus. Hoc est gaudere rem ita se habere, pro vt se habet; hoc est magnificum illud, & verò etiam heroicum *Fiat voluntas tua*; illud autem, summa est, non voluntatis tantum, sed & iudicij cum Deo conformatio. Hanc denique sequi debet prompta gratiarum actio, quâ Directori nostro optimo & maximo summas habeamus grates, tanto consilio, & industriâ id nobis quòd selegerit, in tantâ rerum, conditionum, & fortunarum varietate, quod

G g g

rebus

rebus nostris salutique iudicabat maximè conducere, & verò etiam suam gloriam præclarissimè promouere.

Quid ad hæc, Auditores? Quò demum estis animò? An aliquando tandem sine vllâ hæsitacione vos, vestraque omnia tam Sipienti Deo committetis? An adhuc fortassis iudicium vestrum, quod vidistis quàm sit tenue, quàm cæcum, quàm inconstans, arbitrio omnia circumspicientis, vestramque salutem tenerrimè adamantis Dei, vultis interponere? vbi ergò tanti Numinis existimatio? vbi præclara, quam concepistis de Sapientissimâ Mente opinio? Aut aliquid fortasse detractum cupitis, aut adiectum æternæ Prouidentiaæ præclarissimis decretis? Ne quæso tantam Deo vestro, imò & vobis ipsis iniuriam inurite. Illud certè cum Epicteto vobis ingeram. *Homo, aude tandem sublati ad Deum oculis dicere: Tracta me post hac arbitrato tuo; eiusdem tecum sum animi, nihil recuso, quod tibi videtur; quo voles ducito: veste quâ voles induito. Vis me fungi magistratu? Privatam vitam agere? Manere, exulare, pauperie conflictari, opibus abundare? Ego te apud homines defendam, rectèque omnia circa me agi mordicus tuebor; & nusquam partes tuas agam impensius, quàm vt contra corporis mei semper obmurmurantis insanas affectiones, decreta tua sanctissima propugnem.*

Quod si eximium hunc de Diuinitate sensum altè animo imbibetis, Auditores, tum verò dicam ego vobis, felicissimos inter mortales esse vos; eam vos consecutos esse, quam mundus dare non potest pacem; illudque cum Apostolo vobis gratulabundus occinam, vt isthic terminetur vbi incepta est oratio; *Gaudete in Domino semper, iterum dico gaudete; & pax Dei que exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras in Christo Iesu Domino nostro. Amen.*

64.

Apud A.
ria. l. 2.
c. 16.

65.

Ad Phi.
lip. 4.

F I N I S.

ELEN-